

Torpeda

Gazeta dla wszystkich

5 groszy

51 tys. zabitych i 168 tys. rannych

KRWAWA RZEŹ W HISZPANII

Arabowie walczą po stronie powstańców

MADRYT, 18. 9. Ministerjum wojny w Hiszpanii ogłosiło następujący komunikat:

Artylerja rządowa bombarduje w dalszym ciągu Oviedo, gdzie powstańcy kilkakrotnie wzywali pomocy w szczególności dostarczenia im żywności. Członkowie stronnictw lewicowych którzy wydostali się z Saragossy, opowiadają, że powstańcy terorem tłumią objawy niezadowolenia ludności cywilnej, wywołane niedostatkami.

W Pereguinos na froncie Guadarrama oddziały rządowe zebrały przeszło 100 trupów, pozostawionych

przez powstańców po onegdajszej bitwie. Na froncie tym wojska rządowe zajęły szereg ważnych pozycji, wyparły z nich powstańców.

Na froncie aragońskim na odcinku Sigüenza wojska republikańskie posuwały się o 3 km. naprzód.

Na froncie środkowym artylerja rządowa silnie ostrzeliwała okrag Buitrago. Na odcinku Talavera lotnicy republikańscy bombardowali wielce skutecznie pozycje na północ od Granja del Abogado i San Benito.

Łącznie z akcjami bojowymi, gen. Franco, który przeniósł swą kwaterę główną do Talavery, przyspiesza transporty nowych wojsk z Maroka. W ciągu ostatnich kilku dni przetransportowano drogą morską 2.000 Arabów, których skierowano koleją na front madrycki. Wejda oni w skład odwodu armji południowej.

ZABICI I RANNI

Korespondenci zagraniczni obliczają ogólną liczbę dotychczasowych ofiar na 51 tysięcy zabitych i 168 tysięcy rannych. Z pośród liczby zabitych przypada 16 tysięcy ofiar egzekucji komunistycznych. Prawdopodobnie liczba zabitych okazałaby się większa, gdyby można było policzyć ofiary mordów potajemnych, dokonywanych przez wrzucanie do morza.

500 nowych szkół

Minister Świątosławski bawił w czwartek w Skarżysku na otwarciu szkoły powszechnej. W przemówieniu wspominał, że jest w budowie przeszło 5000 nowych izb szkolnych w Polsce, i że znaczny odsetek tych izb będzie oddany do użytku jeszcze w r.b.

PODZIĘKOWANIE

Wszystkim tym, którzy wzięli udział w pogrzebie
ś. p. POPPOWEJ
wyrażając szczere współczucie
składają staropolskie „Bóg zapłać”
MAŻ I RODZINA.

Kpt. Janusz i por. Brenk przybyli do Moskwy

MOSKWA, 18.9. — Dziś rano, o godz. 9 m. 10 (według czasu miejscowego) kpt. Janusz i por. Brenk przybyli z Archangielska do Moskwy. Obydwaj lotnicy są zdrowi i czują się dobrze. Na dworcu powitał ich oficer przydzielony do attache wojskowego, kpt. Jan Szyndler i korespondent PAT-a. Plan pobytu lotników polskich w Moskwie uległ zmianie. Ażeby dać im możliwość wypoczynku, postanowiono, że pozostaną w Moskwie do niedzieli. Wobec tego termin powrotu załogi „LOPP” do Warszawy ulegnie odpowiedniemu przesunięciu.

Rozstrzelanie dwóch małp za zawodowe zajmowanie się kradzieżą

Od pewnego czasu na placach Kairu występował uliczny kuglarz, posiadający dwie tresowane małpy. Zauważono, że podczas tych przedstawień publiczności ginie bardzo wiele cennych przedmiotów. Policja zarządziła ścisłą obserwację kuglarza i po dłuższych wysiłkach doszła do rewelacyjnego wyniku: pieniądze, kosztowności i inne cenne drobiazgi kradły małpy. Czyniły to z niezwykłą zręcznością, poczem ukryte w pysku lub w dłoni przedmioty przynosiły kuglarzowi i składały dyskretnie do jego worka. Stwierdziwszy niezwykły wypadek zorganizowanej kradzieży, policja aresztowała kuglarza wraz z małpami i stawiła przed miejscowym sądem egipskim.

Sąd wydał wyrok godny Wschodu: kuglarza skazano tylko na 2 tygodnie więzienia, małpy zaś nakazano rozstrzelać. Wyrok na biedne, tresowane zwierzęta wykonano z całą uroczystością. Na podwórzu więzienia przywiązano małpy do słupa, poczem 5-ciu

dozorców więziennych rozstrzelało je z rewolwerów. Po wykonaniu tego wyroku trupy małp wywieziono na taczkach za miasto i tam zakopano w ziemi.

Gen. Rydz-Śmigły i kard. Marmaggi Wymiana depeesz

W odpowiedzi na telegram J. Em. ks. kardynała Marmaggi, Legata papieskiego, generał inspektor armji, gen. Śmigły - Rydz wysłał depeszę następującej treści:

— Dziękując za życzenia przesłane mi dla armji polskiej, która zachowu

je w żywej pamięci doniosła swą misję i pozostaje wierna tym tradycjom dziejowym, dzięki którym okryła się chwałą, proszę Waszą Eminencję o przyjęcie wyrazów głębokiej mojej czci

GENERAŁ ŚMIGŁY - RYDZ

Zabójca dyr. Gosiewskiego Aleksy Szymik uległ obłędowi Chory na melancholię przebywa w szpitalu

WARSZAWA, 18. 9. Skazany na bezterminowe więzienie zabójca śp. dyr. Gosiewskiego, Aleksy Szymik popadł w stan ciężkiego rozstroju

nerwowego.

Szymik po wyroku zaczął zdradzać objawy melancholji, choroba pogłębiała się coraz bardziej, aż wreszcie okazała się potrzeba umieszczenia skazan-

go w szpitalu więziennym.

Tam też odwiedzali Szymika jego obrońcy, by załatwić sprawy pozostające w związku z jego działalnością.

Co robił Thorez w Polsce?

Według informacji prasy francuskiej p. Thorez, sekretarz gen. patrzy komunistycznej spotkał się w Warszawie z gen. sekretarzem Kominternu Manujskim.

Francja wystąpi w Lidze Narodów z wnioskiem o skrócenie tygodnia pracy

PARYŻ, 18. 9. — Rada Ministrów na swym onegdajszym posiedzeniu zajmowała się m. in. przygotowaniem obrad zarówno Rady Ligi Nar. jak i Zgromadzenia Ligi.

Ustalono też skład delegacji francuskiej. Fakt, iż do delegacji wchodzi szereg resortów gospodarczych tłumaczy w politycznych kołach Paryża w ten sposób, iż rząd francuski zamierza wystąpić na Zgromadzeniu z wyraźną inicjatywą w dziedzinie gospodarczej.

Redaktor dyplomatyczny „Intransigeant” podaje, iż delegacja francuska wystąpi w Genewie z inicjatywą, domagającą się zbadania ściśle określonych wniosków z dziedziny gospodarczej, będącym w pewnym sensie przeświadczeniem na teren międzynarodowy zasad gospodarczych, wprowadzonych przez obecny rząd we Francji.

Publicysta daje do zrozumienia, że chodziło o wprowadzenie na teren międzynarodowy podstawowych zasad t. zw. umowy matignonskiej, zawierającej m. in. postanowienia o 40-godzinnym tygodniu pracy, umowach

zbiorowych, płatnych urlopach i t.d.

Publicysta przewiduje dalej, iż wystąpienie z tego rodzaju inicjatywą może wywołać ze strony Anglii ponowne postawienie na porządku dziennym Zgromadzenia Ligi Narodów zagadnienia rozdziału surowców kolonialnych.

jałnych.

Poza tym korespondenci genewscy dzienników paryskich piszą, iż w Genewie krąży pogłoski o możliwości podjęcia w czasie obrad Zgromadzenia rozmów na temat ożywienia prac rozbójniowych.

Dyr. Dolanowski i woj. Roźniecki ulegli wypadkowi samochodowemu

LUBLIN, 17. 9. Do Lublina przybył na lustrację robót publicznych dyrektor głównego urzędu Funduszu Pracy p. min. Dolanowski. Po zwiedzeniu odcinka prac przy regulacji Bystrzycy i Czerniejówki, p. min. Dolanowski w towarzystwie wojewody lubelskiego, p. dra Roźnieckiego udał się samochodem do Izbicy pow. krasnostawskiego.

Na szosie w pobliżu Krasnegostawu zdarzył się wypadek, który na szczęście, nie pociągnął poważniejszych następstw. Spłoszony widokiem pędzą-

cego samochodu koń chłopski zatarasował w pewnym momencie drogę. Szofer skręcił gwałtownie w bok i samochód wpadł do rowu, wywracając się.

P. min. Dolanowski, p. woj. Roźniecki i szofer odnieśli lekkie rany. W samochodzie wyłuczono szyby i połamano błotniki.

Po doraźnym opatrunku, p. min. Dolanowski wraz z wojewodą Roźnieckim pojechali tym samym samochodem do Krasnegostawu.

GENERAL MOLA

dowódca powstańczej grupy operacyjnej na północnym froncie hiszpańskim.

10 generałów i kilkunastu pułkowników

PRZYBĘDZIE Z RUMUNJI DO POLSKI Z HOŁDEM DLA MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO

BUKARESZT, 18. 9. Związek b. oficerów, którzy brali udział w wojnie o zjednoczenie narodu rumuńskiego, postanowił wysłać do Polski delegację, złożoną z 10 generałów oraz kilkunastu pułkowników, celem złożenia hołdu prochom Marszałka Piłsudskiego.

Wyjazd do Polski miałby nastąpić pod koniec przyszłego miesiąca.

3 milj. fr. odszkodowania ZA STRACENIE OBYWATELA FRANCUSKIEGO

PARYŻ, 18. 9. Francuski konsul w Tetuanie zwrócił się do hiszpańskich władz powstańczych w Maroku z żądaniem odszkodowania w wysokości 3 milionów franków za stracenie przez powstańców w Rabat obywatela francuskiego, Henri Aguilarda.

Jeżeli żądanie to nie zostanie uwzględnione do dnia 17 bm. konsul grozi zupełnym zamknięciem granicy francusko-hiszpańskiej w Maroku.

Rupieciarnia W. ŻOŁĄDKU

TRIEST, 18. 9. W tutejszym Szpitalu dokonano operacji chirurgicznej na Mario Tusco, w którego żołądku znaleziono: szereg przedmiotów żelaznych i stalowych, m. in. 15 kluczyków, 13 ołówków, z których dwa były automatyczne, 5 stylosów, 4 szczyrki, kawałek szkła, 5 monet dwulitrowych i mały łańcuszek do kluczyków. Operacja udała się, a pierwszym pytaniem tego niezwykłego pacjenta było — czy znaleziono monety.

Sensacyjne aresztowania

KATOWICE, 18. 9. Olbrzymią sensację w Katowicach wywołała wiadomość o aresztowaniu 10-ciu młodych ludzi, inżynierów, aplikantów sądowych i adwokackich z Obozu Narodowego pod zarzutem organizowania zamachów na sklepy żydowskie.

Dalsze aresztowania mają jeszcze nastąpić. O aresztowaniach tych nie pisać nie wolno.

Najgorzej w przemyśle WĘGLOWYM

Na odbytej ostatnio w Warszawie konferencji gospodarczej dyr. Peche, mówiąc na temat poprawy sytuacji, stwierdził, że niemal we wszystkich gałęziach przemysłu nastąpiła poprawa. Słabym natomiast refleksem odbiła się poprawa koniunktury w przemyśle węglowym. Tłumaczy się to specyficznymi warunkami egzystencji tego przemysłu.

Obserwujemy bowiem, że mimo wzrostu wskaźnika ogólnej produkcji przemysłowej, wskaźnik wydobywania węgla zmalał w stosunku do r. ub., wynosząc w okresie styczeń — sierpień 98 proc. wydobywania w analogicznym okresie r. ub. Zjawisko to tłumaczy się spadkiem eksportu o 10 proc., który w polskim przemyśle węglowym stanowił 35 proc. zbytu.

Przechodząc skoślej do omówienia sytuacji w handlu wewnętrznym, stwierdził dyr. Peche wzrost obrotów towarowych we wszystkich niemal branżach.

ECHA

Zydzi chcą

BY MANDAT NAD PALESTYNĄ SPRAWOWAŁA POLSKA.

Organ żydowski w Polsce „Di Judisze Sztyme”, reprezentujący ugrupowania konserwatywno-syjonistyczne, zamieścił artykuł dr. Feldmana w sprawie ostatnich wypadków palestyńskich.

Autor zaznacza, że nieposkromienie przez Anglię, mającą do dyspozycji świetne wojsko trwających od 5 miesięcy rozruchów arabskich — jest najlepszym dowodem niezdolności do sprawowania mandatu nad Palestyną.

Zdaniem dr. Feldmana Anglia powinna właściwie zwrócić mandat Lidze Narodów, która powinna znaleźć nowego mandatarjusza. Trzeba jednak stwierdzić, że Anglia nie zgodzi się na to, gdyż potrzebuje Palestyny dla swych celów strategicznych.

Dr. Feldman proponuje kompromis, polegający na podziale mandatów. Anglia pozostałaby w posiadaniu Palestyny pod względem militarnym, natomiast administrację kraju przekazano by innemu państwu. Ta druga władza byłaby odpowiedzialna za sprawy wewnętrzne. Tu autor wskazuje na Polskę, jako ewentualną współmandatarjuską.

Tajemnica zaginięcia bojowca

Zabity w Moskwie, pochowany pod cudzym nazwiskiem

Przed kilkoma dniami prasa podała sprawozdanie z procesu sądowego, dotyczącego zesłanego w roku 1913 na Sybir, przepadłego bez wieści członka P.P.S. Alojzego Mastelara.

Sąd okręgowy w Częstochowie na wniosek żony uznał Mastelara za zmarłego.

O decyzji sądu rozpisala się obszerne prasa. Przypadek zrzucił, że zeznała dotarła do zamieszkałego pod Olkuszem Władysława Webera, który dzielił z Mastelarem dolę więzienia i zasłania. Przeszło rok znajdowali się oni razem w jednym z głuchych kątów Syberji, poczem rozstali się.

Po pewnym czasie spotkał Weber w Odesie kolegę, od którego dowiedział się, że Mastelarz został zabity na jednej z głównych ulic Moskwy i pochowany jest pod nieznanym nazwiskiem.

Weber nie wiedział, że Mastelarz pozostawił żonę, gdyż inaczej mógłby ją przed laty jeszcze zawiadomić o zgonie męża.

Obecnie gotów on jest służyć żonie zmarłego tragicznie towarzysza wszelkimi informacjami.

Weber mieszka we wsi Bór Biskupi, poczta Bolesław koło Olkusza.

Bezcenne sznury pereł skradły z ołtarza

POZNAŃ, 17. 9. W kościele pod Poznaniem kościelny Lubkowski zauważył we wtorek dwie niewiasty zdemerowane wychodzące z kościoła parafialnego. Zanikłokożony kościelny pobiegł natychmiast do ołtarza i stwierdził przy obrazie Matki Boskiej brak dwóch olbrzymich sznurów pereł, które u-

mieszczono tam były jako wota. Kościelny natychmiast pobiegł na dworzec kolejowy, gdzie zaalarmował policję, która zatrzymała właśnie wsiadające do pociągu owe kobiety po rewizji osobistej, która była przy, przed stawiając wielką wartość. Obie świętokradczynie aresztowano.

Wieśniak z pod Kępna będzie latał na własnym samolocie

POZNAŃ, 17. 9. Pilot-wieśniak, p. Gabrjel z Mnichowic, pow. Kępno, który zbudował samolot własnym kosztem i według własnego pomysłu, kończy obecnie powoli swe dzieło.

Niebezpieczna ciekawość

WILNO, 18. 9. Przed paroma dniami pociąg osobowy, idący w stronę Królewskiej z Wilna, koło stacji Podstawy, musiał się zatrzymać wskutek uszkodzenia lokomotywy przez za jechanie na duży kamień. Jak się okazało, kamień ten umieścił na szynach 16-letni pastuch, Sergiusz Pietkiewicz.

Pietkiewicz zeznał, że w ten sposób chciał zatrzymać pociąg, aby mu się z bliska dobrze przyjrzeć.

Borykającemu się z trudnościami finansowymi pilotowi — konstruktorowi brak było silnika. Dzięki artykułowi w „Kurjerze Poznańskim” zgłosił się do p. Gabrjela pewien pilot z Poznania, posiadający silnik gwiazdasty marki „Anzani” o mocy 45 k. m.

P. Gabrjel kupił ten silnik i wmontował go już do swojego aparatu. Obecnie uzupełnia pewne braki przy samolocie, instaluje dopływ benzyny i oliwy, rury wydechowe i t.d. Za dwa tygodnie p. Gabrjel zamierza dokonać pierwszego lotu i jest przekonany, że mu się uda.

Dodać jeszcze należy, że niedawno odwiedził p. Gabrjela inż. Waldis z departamentu komunikacji lotnictwa cywilnego w Warszawie i dokonał pomiarów samolotu, skonstruowanego przez p. Gabrjela.

„Wielka niemowa“ grozi samem milczeniem

Przez Francję przechodzi znów dreszcz strajków. Stanęli górnicy w północnych okręgach przemysłowych strajk ma rozszerzyć się na kopalnie będące jeszcze w ruchu.

W Lyonie wybuchł strajk w fabryce sztucznego jedwabiu, zatrudniającej około 1500 robotników. Strajkujący zażądali natychmiastowego zwolnienia większej części personelu kierowniczego.

Gdy zarząd fabryki odrzucił to żądanie, strajkujący obsadzili wszystkie budynki fabryczne i tylko dzięki interwencji policji nie doszło do gwałtownych zajęć. Dyrektorów fabryki uwięzili robotnicy w jednej ze sal i dopiero po kilku godzinach udało się komisarzowi policji uzyskać ich zwolnienie. Na to wzburzeni robotnicy utworzyli na poczekaniu „komitet rewolucyjny“ i uruchomili fabrykę we własnym zakresie.

Komuniści już kilkakrotnie po dojeździe do władzy frontu ludowego we Francji szykowali rewoltę 11 czerwca, 21 sierpnia, a obecnie sposobią się do uderzenia w październiku br.

Strajki są tylko przygrywką, wstępem do akcji, próbą mobilizacji mas.

Hiszpańskie boje nieco osłabiły nadzieje i ostudziły zapęły komunistów. Obawa, by nie przemówiła armia hamuje ich akcje. Zobaczymy czy je powstrzyma, czy może nawet przełamie.

„Wielka niemowa“ — armia — grozi samem milczeniem.

Obłąkana narzędziem w ręku oszusta

Największe banki udzielały jej olbrzymich pożyczek

Jedynym tematem obecnie w Budapeszcie jest niezwykła afery, której wykonawcą nie był pozbawiony humoru, fantazji, ani wyrafinowania.

Pod koniec sierpnia do jednego z najpoważniejszych banków budapeszteńskich „Hermes“ zgłosiła się pewna pani, która oświadczyła, że chce się widzieć z dyrektorem. Woźny widząc wytwornie ubraną kobietę, która wywierała wrażenie bogaczki, natychmiast zameldował ją u dyrektora. Nieznajoma wzbudziła zaufanie dyrektora, który postanowił udzielić jej pożyczki, prosząc by bank pożyczył jej pół miliona penga. Jako gwarancja miał służyć jej duży dom, na placu Joka.

Nieznajoma wzbudziła zaufanie dyrektora i postanowił udzielić jej pożyczki. Z miejsca udano się pod wskazany adres, zbadano dom jak i wszystkie niezbędne dokumenty i udzielono czekowej pani Strasser pożyczki.

Po trzech dniach bank otrzymał z Wiednia depeszę tej treści:

„Panowie oficjalnie mnie zawiadomili, że udzielili mi pożyczki w sumie pół miliona penga, a ma nieruchomości służyć jako gwarancja. Oświadczam, że nigdy nie pożyczałam ani grosza. Musiała tu zajść jakaś pomyłka“.

W banku Hermes powstała panika zamieszanie. Dyrektorzy byli przekonani,

że bank padł ofiarą jakiejś grubszej afery. Zaalarmowana policja natychmiast wszczęła dochodzenie i wkrótce doszła do sensacyjnych wyników.

Okazało się, że rzekomą panią Strasser była Anna Kwanka, była akuszerka, która od lat przesieduje w zakładzie dla obłąkanych, gdzie często składał jej wizyty przyjaciel z lat dziecinnych, Ludwik Nagy.

Nagy właśnie wpadł na pomysł tej niecodziennej afery. Pewnego dnia Nagy przybył do zakładu i oświadczył swej przyjaciółce, która była chora na manję prześladowczą, że wlecze ją, gdy będzie ściśle trzymała się jego wskazówek.

Była akuszerka zgodziła się na to i Nagy uczył ją słowo po słowie, ruch po ruchu, jak ma mówić i jak postępować z dyrektorem banku.

Gdy Anna Kwanka już bez zażutku

odgrywała swą rolę, Nagy wystarał się dla niej o przepustkę z zakładu. Anna Kwanka udała się do banku, odebrała pieniądze i wręczyła jej przyjacielowi.

Pani Kwanka, którą przesłuchiwało w zakładzie, oświadczyła:

— Nagy nie dał mi grosza, nawet nie kupił mi cukierków. Najważniejsze jest jednak to, że pozbyłam się manji prześladowczej.

W tych dniach policja schwyciła Nagy'ego i osadziła w więzieniu.

Targ na dziewczęta

Jak pani bułgarska godzi nową służącą?

Dwa razy do roku, w maju i listopadzie odbywa się na placach miast bułgarskich oryginalny targ przypominający dawne jarmarki, niewiele w krajach muzułmańskich.

W dzień św. Jura w maju i św. Dymitra w listopadzie place miast bułgarskich zapełniają się różnobarwnym tłumem dziewcząt w strojach ludowych. Wśród bajecznie kolorowych szeregów przechadzają się panie bułgarskie otoczone rojem agentów zachwalających swe klientki. Ta znakomicie gotuje, owa doskonale piecze i sprząta, inna znów nadaje się do wszystkiego i t.p. Po długim targu, w którym agenci pośredniczący w godzeniu służących wyczerpali całą

gamę wschodnich pomysłów krzykliwego reklamiarstwa, świeżo zgodzona służąca odchodzi ze swą panią, by za pół roku, jeśli jej służba dogadzać nie będzie stanąć znów na placu publicznym w szeregu swych współkożanek w oczekiwaniu nowej „posady“. W Bułgarii służąca nie angażuje się inaczej jak na pół roku. Zwyczaj ten tak się przyjął, że panie bułgarskie dostosowują do niego terminy wynomienia posady. Zmiana służącej co dwa lub cztery tygodnie byłaby w Bułgarii nie do pomyslenia i nie rzadko się zdarzy, że służąca zaangażowana na pół roku pozostaje u państwa na całe życie.

KSIĘŻNICZKA

z 42-go piętra

2)

— Nie wie pan przypadkiem o jakiejś wolnej miejscy? Przyjmę chętnie każde zajęcie.

Nieznajomy nie odpowiedział od razu, — przypatrywał się długo, uważnie, lustrując mnie od stóp do głów. Przekonany byłem, że o ile mu się nie spodoba, — wszystko przepadło.

Wreszcie oświadczył krótko, nie wyjmując fajki z ust:

— Nazywam się Mike, pracuję tam — w Murry-Hall. Chodź pan ze mną, przedstawię ci zarządcę. Może znajdzie się tam jakie zajęcie..

I rzeczywiście zajęcie się znalazło. Odtąd przechodzę codziennie rano do Murry-Hall, czyszczę moją windę i jeżdżę aż do wieczora w mej powietrznej klatce aż do czterdziestego drugiego piętra i spowrotem.

Podoba mi się to zajęcie, ten cichy, dzienny ruch na wszystkich korytarzach, ci goście moi, zmieniający się ustawicznie jak w kolejdoskopie; cpa się figury maklerów giełdowych, poważni klienci, zwinni „messengers-boys“ i stenotypistki wystrojone, z udaną powagą na twarzy. Lubie ten olbrzymi budynek, ten ustawiczny gwar i ruch na korytarzach, otwieranie i zamykanie drzwi od windy,

dzwonki telefonów i stuk maszyn do pisania, dolatujący z każdego biura. Lubie, przelatując z windą, zaglądając do pootwieranych drzwi przerozmaitych biur, — rzucić okiem na dyskutujących z ożywieniem mężczyzn, na panienki chylące swe kunsztowne fryzury nad maszynami do pisania, na urzędników, siedzących przy biurkach, bez marynarek, na małych chłopaków biurowych, studujących dział sportowy w wieczornych dziennikach.

Dopiero po szóstej wieczór cały olbrzymi ten budynek zalega cisza. Jakby za dotknięciem różdżki czarodziejskiej stają wszystkie windy, milkną telefony i maszyny do pisania. Ciemność zalega korytarze, — tylko gdzieś w głębi błyszczy jedyna lampka alarmowa.. Murry-Hall zasypia..

Pamiętam dobrze ów dzień, — było to w trzy miesiące po objęciu mojego nowego stanowiska. Na trzydziestym ósmym piętrze wysiadł właśnie z windy mr. Whitelock, — byłem przekonany, że w windzie niema już nikogo więcej.

— Na czterdzieste drugie piętro, — zabrzmiał nagle z kąta cichy głos niewieści. Obejrzałem się. W kącie stała młoda dziewczyna, skromnie ubrana, trzymając pod pachą teczkę. Szeroki kapelusz zasłaniał jej twarzyczkę,

przy słabym świetle lampki dojrzałem tylko parę kosmyków, wymykających się z pod kapelusza blond włosów.

Zatrzymałem windę na 42 piętrze i udając, że mam coś do poprawienia, zatrzymałem się z nią kilka chwil. Do tej wysokości dochodziła tylko jedna moja winda, olbrzymi bowiem budynek już na wysokości trzydziestego piątego piętra zwał się znacznie, przechodząc w rodzaj smukłej wieży. Na 42 piętrze znajdowały się tylko dwa lokale biurowe, z których jeden stał chwilowo pustką, — drugi zajmował mr. Barata.

Młoda dziewczyna wysiadła z windy. W jasnym świetle lamp korytarzowych ujrzałem wyraźnie jej twarzyczkę — ładną była, — twarz jej nieco przybladła o regularnych rysach, tchnęła dziwnym urokiem wytwornej kobiecości, oczy miała duże, wyraziste, ocienione gęstym łukiem brwi. Skłoniła mi uprzejmie głowę i uśmiechnęła się na pożegnanie słodkim, miłym uśmiechem.

Zaczerwieniony ścigałem jej wdzięczną postać oczyma, aż wreszcie zniknęła za drzwiami biura mr. Baraty. A ja długo jeszcze stałem zapamiętany nie zwracając uwagi na natarciwy dzwoniący z niższych pięter.

Dowiedziałem się wkrótce, że dziewczę to, — nazywające się miss Edna Melto, zostało przysłane do mr. Baraty przez biuro pośrednictwa pracy. Nazajutrz już zajęła u niego posadę stenotypistki.

Zakochołem się w niej od razu, od pierwszego niemal spojrzenia.. i miłość ta napełniała mnie równocześnie rozkoszą i bólem. Bo i cóż mogłem jej

ofiarować, — czegoż mogłem sam oczekiwać od przyszłości? — Biedak, cudzoziemiec, przykuty do monotonnej, lichy płatnej pracy?

Było to jednak dla mnie prawdziwym szczęściem, gdy codziennie rano mogłem ją powitać, patrzeć na nią, jechać z nią razem aż do najwyższego piętra budynku.. A potem pod wieczór nadśledziwałem niecierpliwie sygnali, by ją znów zabrać do windy i uważnie, ostrożnie zjeżdżać z nią na dół.

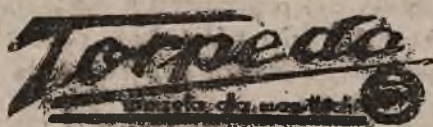
Początkowo zdawało mi się, że czuje się ona czemś zaintrygowana, — że nie przypada jej do smaku praca u sennora Baraty. Kiedy wychodziła po południu z biura, — na czole jej rysowały się głębokie zmarszczki. Po mału jednak to przeszło — wylała się widać w swoje zajęcie. Płatną musiała być dobrze, bo wkrótce sprawiła sobie nowy kostjum i nowy kapeluszik. Zresztą przychodziła do biura bardzo punktualnie, a roboty musiała tam mieć dużo, — nierzadko bowiem siedziała w biurze poza godzinami biurowymi.

— Tyle teraz mam roboty — powiada kiedyś do mnie, zjeżdżając na dół — sennor Barata chce, żebym jutro została w biurze aż do dziewiątej. Ale nie wiem, czy winda tak długo funkcjonuje?

— Nie, zamyka się ja wcześniej. Ale odwiedź panią Jim, portjer nocny. Sennor Barata daje mu zawsze sute napiwki, więc chętnie to dla niego zrobi.

(dalszy ciąg nastąpi)

WIADOMOSCI Z KRAKOWA

WRZESIEŃ

19

Sobota

Dziś: Januarego b
Jutro: Eustachjusza

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Sobota: Kibic

Niedziela: Kibic przedst. popoł.

Niedziela: Arletta i zielone pudło przedst. wieczorowe.

TEATR BAGATELA.

Po wiedeńsku.

OPERA.

W najbliższy poniedziałek dnia 21 b. m. dana będzie fantastyczna opera J. Offenbacha „Opowieści Hoffmana” w której wystąpią: sławna Ada Sari, Herman Horner i Franciszek Bedlewicz.

REPERTUAR KIN

Adria: Srebrna torpeda

Apollo: „Pokusa”

Atlantic: Nasze słońeczko

Promień: Książę Woroncow

Stella: Mecz bokserski Schmeling — Louis i Roberta

Sztuka: Tyś mój cały świat.

Świt: „Carewicz”

Uciecha: Pasteur

Wanda: „Rose Marie”

Zorza: Ostatni sygnał

Bagatela: Jej czar i rewja Po wiedeńsku.

Muzeum: Dodek na froncie

Dom Żołnierza „10 procent dla mnie”

Odwołany koncert Schmidta

Zapowiedziany na dziś koncert Józefa Schmidta w Starym Teatrze nie odbędzie się z powodu niedyspozycji artysty.

Zamknięcie ul. Czarnomiejskiej

W ulicy Czarnomiejskiej na odcinku od ul. Mickiewicza do ul. Konarskiego przebudowuje się kanał Wobec tego ta część ulicy zamknięta została dla komunikacji kołowej.

Oszukańcze występy kobiet

W jednym ze sklepów krakowskich przed niedawnym czasem na sfalszowane pokwitowanie podjęły dwie kobiety kilimny wartości około 300 zł. Stwierdzono, iż oszustkami były Karolina Kolińska i Karolina Ludmiła Nowak, które w następstwie tego zostały skazane przez sąd okr. na kilku miesięczne kary więzienia.

Na skutek apelacji odbyła się ponowna rozprawa zakończona wyrokiem skazującym każdą po 6 miesięcy więzienia.

Niebywały występ włamywaczy na Stradomiu Spakowali biżuterję, a kupca wsadzili do worka

(Hl) Niebywały występ włamywaczy krakowskich zanotowały wczoraj kroniki policyjne. Oto jacyś trzech złoczyńcy uplanowali kradzież i włamanie do sklepu jubilerskiego Izaaka Klipsteina w Krakowie przy ul. Stradom 18. W tym celu włamywacze

wtargnęli przez wycięcie filunku w drzwiach do sklepu galanteryjnego Izaaka Klipsteina.

W sklepie galanteryjnym zrobili otwór w ścianie drewnianej. Przez tenże otwór przeszli do składu jubilerskiego Klipsteina.

Zuchwali włamywacze spakowali do worków ogromną ilość biżuterji i srebra i w chwili gdy zamierzali drogą, którą przyszedli — umknąć z łupem, nad siedli właściciel sklepu Eisenberg.

Złoczyńcy rzucili się wówczas na kupca, zatkali mu usta szmatami, związali z tyłu ręce, po czym pod groźbą pobicia, zmusili go do ustawienia się w kącie sklepu. Unieszkodliwwszy w ten sposób kupca, włamywacze rzucili się do ucieczki. Udało im się zbiec a spakowaną w pięciu paczkach biżuterję i srebro pozostawili na miejscu w sklepie.

Eisenberga z przykrej opresji uwolnili dopiero po kilku godzinach domownicy.

Zuchwały występ włamywaczy wywołał w całym Stradomiu wielkie poruszenie.

Policja wszczęła energiczne dochodzenie w kierunku ujęcia złoczyńców.

Już tylko kilka dni dzieli nas od WIELKIEGO KONKURSU!

Dziś przynosimy Czytelnikom naszym bliższe szczegóły zapowiedziane go Wielkiego Konkursu „Torpedy”.

Mianowicie przygotowaliśmy przeszło tysiąc cennych nagród. By znaleźć się w posiadaniu jednej z nagród Czytelnicy „Torpedy” winni starannie wycinać numerowane kupony. Kuponów tych będzie 15 sztuk. Pierwszy kupon konkursowy ukaże się już

we wtorek dnia 22 bm. Zebrane kupony kolejno numerowane Czytelnicy prześlą nam w odpowiednim czasie, poczem nastąpi rozdział nagród.

Spis nagród oraz dalsze szczegóły konkursu, który wzbudził wielkie zainteresowanie, podamy niebawem.

A więc, Panie i Panowie! Przygotujcie się do startu!

Skrócenie czasu pracy i sytuacja w przemyśle przedmiotem obrad międzyokręgowego zjazdu delegatów robotniczych z fabryk i hut w Katowicach

W nadchodzącą niedzielę odbędzie się w Katowicach międzyokręgowy zjazd delegatów robotniczych z fabryk i hut z okręgów śląskiego i dąbrowskiego, oraz sąsiednich okręgów przemysłowych.

Przedmiotem obrad zjazdu będzie omówienie obecnej sytuacji w przemyśle metalurgicznym, która ostatnio

uległa poważnym zmianom, oraz sprawa skrócenia czasu pracy.

Jak już pisaliśmy, skrócenie czasu pracy omawiane było kilka tygodni temu na międzynarodowym kongresie hutniczym w Karlsbadzie i zostało przez kongres uznane za konieczne następstwo technicznego postępu w produkcji przemysłowej. Zjazd kato-

wicki, w którym wezmą m. in. udział także ci przedstawiciele polskiego hutnictwa, którzy brali udział w kongresie karlsbadzkim, będzie obradował nad możliwościami skrócenia czasu pracy w polskim przemyśle metalurgicznym.

Na międzyokręgowy zjazd delegatów robotniczych fabryk i hut przybędzie z Warszawy sekretarz generalny związku metalowców Topinek.

Strzały rewolwerowe do narzeczonej

W Swoszowicach miała miejsce tragedia na tle nieporozumień pały narzeczeńskiej. Niestwierdzonego nazwiska mieszkańiec Swoszowic strzelił z rewolweru do swej narzeczonej za to, że postanowiła z nim zer-

wać. Kula ugodziła dziewczynę w usta, tak, że musiano ją odwieźć do szpitala w Krakowie.

Stan rannej jest bardzo groźny. W sprawie tej władze wszczęły dochodzenia.

Pracowity dzień złodziei Garderoba, rower i płótno

Ubiegłej nocy zanotowano, prócz zuchwałego włamania do jubilerki, o czym piszemy na innem miejscu, trzy kradzieże.

I tak z mieszkania Tadeusza Stamiarza przy ul. Kieleckiej 17, skradziono na jego szkodę oraz sublokatorów Piotra Krupy i Julji Bilów, garderobę męską i damską oraz bieliznę i obuwie, nieustalonej narazie wartości.

Następnie nieznany sprawca skradł z mieszkania dozorczyńi domu Figa przy ul. Św. Anny 2, rower męski wartości 48 zł. Szkodę poniósł Bogusław Kula zam. w Rakowicach pow. Kraków.

Wreszcie z wozu stojącego na jezdni ulicy Kamiennej skradziono na

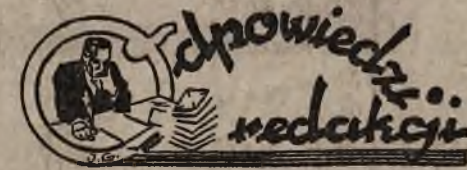
szkodę Romana Schimma (pl. Wolności 13) sztukę płótna na materace wartości 185 zł.

We wszystkich wypadkach policja wdrożyła dochodzenia.

Pożar

W mieszkaniu Jana Nowaka przy ul. Salwatorskiej 35 wybuchł wczoraj pożar. Mianowicie w ogniu stała prowizoryczna ścianka z desek. Zapaliła się ona z powodu złej konstrukcji pieca kuchennego.

Zaalarmowana straż pożarna ogień ugasiła. Straż sa. nieznaczną

WP. Jan Zygfryd Z. Bochnia. Za wyrazy uznania skierowane pod naszym adresem, serdecznie dziękujemy. Sprawy prenumeraty oddaliśmy naszej Administracji do załatwienia.

WP. Maryla Z. Kraków. Na ogłoszenie Pań wpłynęło 28 listów. Są one do odebrania w naszej administracji. Za list pochwalny wyrażamy serdeczne podziękowanie.

Kupon niniejszy należy wyciąć i przesłać do Redakcji wraz z piśmem odręcznym (atramentem) niekajł. grafowanym, na papierze zielinowym. Na podstawie tego zainteresowana osoba otrzyma bezpłatną ocenę grafologiczną.

**KUPON
BEZPŁATNEJ PORADY
GRAFOLOGICZNEJ**

Polska - Węgry - Belgia

Dnia 19 września, t. j. w sobotę rozgłoszenie Polskiego Radja nadadzą o godz. 22 nagraną na płyty transmisję ze Stadjonu Wojska Polskiego zawodów lekkoatletycznych Polska—Węgry—Belgia. Reportaż ten wzbudzi duże zainteresowanie nie tylko wśród sportowców, ale również wśród całego audytoryum radiowego, interesującego się żywo ruchem sportowym.

Jakie piosenki są ładniejsze?

Jakie piosenki są ładniejsze? O to temat zaciętego sporu, jaki prowadzić będą ze sobą w sobotę o godz. 19 górale i mazur na fali radiowej. Każdy z nich bronić będzie wytrwale swych piosenek i tańców. Jak ten spór będzie wyglądał przekonają się radiosłuchacze w czasie koncertu w wykonaniu Kapeli Ludowej Feliksa Dzierżanowskiego i solistów.

PROGRAM RADJOWY

SOBOTA 19 WRZEŚNIA 1936 R.

6.30 Kiedy ranne wstają zorze. 6.35 Gimnastyka. 6.50 Płyty. 7.20 Dziennik poranny. 7.35 Parę informacji. 7.40 Płyty. 8.00 Audycja dla szkół. 11.30 Audycja dla szkół: Spiewajmy piosenki. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Przegląd prasy rolniczej. 12.13 Dziennik południowy. 12.23 Koncert w wyk. T. Seredyńskiego. 13.10 Chwilka gospodarstwa domowego. 14.30 Płyty. 15.35 Wiadomości gospodarcze. 15.45 Romantyczność nad Świtezia — audycja dla dzieci starszych. 16.00 Uroczyste otwarcie nowej rozgłośni we Lwowie. Przemówienia władz miejscowych i władz Polskiego Radja oraz część koncertowa w wyk. ork. T. Seredyńskiego. 16.45 Stolica państw Bałtyckich W Helsinkach — odczyt. 17.00 Koncert z okazji Święta Kolejarza Polskiego w wyk. repr. ork. K. P. W. 17.50 Pustynia Białowieska — pogadanka. 18.00 Nasz program — 18.10 Życie kulturalne stolicy. 18.15 Koncert reklamowy. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Koncert w wyk. kapeli ludowej F. Dzierżanowskiego oraz Jakie piosenki są ładniejsze — spór między góralami i mazurami w wyk. J. Orwida i A. Zachemskiego. 20.15 Audycja dla Polaków zagranicą. Żelazowe Wola — skarbiec pamiątek po Chopinie. 20.45

Nie ograniczać nadmiernie handlu żywnością
Policyjna godzina 7-ma nie leży w interesie kupców

Min. przemysłu i handlu skierowało do Związku Zb. przemysłowo-handlowych memoriał Centralnego związku detalicznego kupiectwa chrześcijańskiego R. P. w sprawie zezwolenia na sprzedaż artykułów spożywczych po godz. 19.

Autorzy memoriału stwierdzają, że życie wskazuje, że ludność nie jest w możności zaopatrzyć się w artykuły spożywcze do godziny przepisowej t. j. do godz. 19. Twierdzenie właścicieli sklepów spożywczych, że zezwolenie sprzedaży tych artykułów kawiarniom po godz. 19 pociągnie za sobą zmniejszenie obrotu w ich sklepach nie jest

sluszne, gdyż klientela, korzystająca z usług kawiarni po godz. 19, jest przypadkowa przeważnie, pochodzi z innej dzielnicy. Będzie ona zapewne w normalnych godzinach korzystała ze sklepów, w których zaopatruje się stale w powyższe artykuły. Uniemożliwienie dokonywania zakupów w kawiarni spowoduje tylko zmniejszenie konsumpcji.

Zezwolenie nie zmniejszy obrotów w sklepach spożywczych, a zwiększy obrót kawiarni, mleczarni i paszleniarni, a tym samym podniesie rentowność przedsiębiorstwa, powiększy ilość zatrudnionych, zmniejszając bez

Nowa siedziba Rozgłośni Katowickiej
Pierwszy własny gmach Polskiego Radja

Nowy piękny, o nowoczesnym charakterze dwupiętrowy gmach rozgłośni katowickiej wzniesiony zostanie przy zbiegu ulic Ligonia i Królowej Jadwigi w Katowicach.

Budowa rozpocznie się jeszcze w sezonie jesiennym bieżącego roku, zaś w roku przyszłym rozgłoszenia katowicka pracować już będzie w nowej siedzibie. Gmach wybudowany zostanie w myśl najbardziej nowoczesnych wymagań techniki i akustyki radiowej. Zasadniczo składać się będzie z dwóch oddzielnych zupełnie partii. Pierwsza pomieści reprezentacyjny hall, poczekalnię, biura dyrekcji, administracji, wydziału technicznego i t. p., druga zaś, ściśle odizolowana akustycznie — studja nadawcze. Ta część budynku, obejmując jedno studio duże i jedno małe, trzy pokoje — studio dla

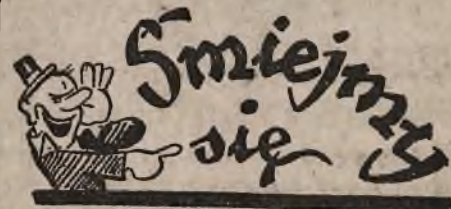
prelegentów i speakerów, amplitaktonię i pokój reżysera akustycznego, t. zw. mixera stanie na osobnych filach.

Studja wyposażone zostaną doskonale i śmiało będą mogły rywalizować z nowoczesnymi, zagranicznymi broadcastingami. Duże studio o 20 mtr. długości, 12 szerokości i 8 wysokości zaopatrzone zostanie w scenkę dla solistów zaś podłogę, wyłożoną masą ksyolitową zaprojektowano w formie szerokich, wznoszących się stopniowo schodów, celem należytego rozmieszczenia orkiestry. Mury pokryte zostaną specjalną izolacją budowlaną, przez obłożenie ich płytami insulitowymi.

Odizolowanie studjów nadawczych od wstrząsów dochodzących z ulicy oraz doskonałe wyposażenie techniczne sprawi, że rozgłoszenia katowicka będzie pierwszą stacją polską, rozporządzającą wzorowym lokalem. W części biurowej znajdzie również pomieszczenie sala prób. Wreszcie w suterynach wybudowany zostanie nowoczesny schron przeciwlotniczo-gazowy.

Dodać jeszcze należy, iż projekt nowej rozgłośni katowickiej uzyskało Polskie Radio drogą konkursu, w którym zwyciężył architekt katowicki inż. Tadeusz Łobos.

robocie za doświadczeni wymogom życia przez ułatwienie bytowania całej reszty ludności, pozwoli właścicielom kawiarni itp. wykonywać swój zawód jawnie i legalnie oraz powiększy dochody na rzecz skarbu państwa i miasta przez zwiększenie obrotów.

NATURALNIE...

— Panie Koszulka, a dokąd to się pan wybiera?

— Idę się ostrzyżo

— Jakto, w godzinach "przedowych"?

— Przepraszam pana, dyrektorze, ale wio, sy urosły mi również w godzinach przedowych.

SPRAWY RODZINNE.

— Kto to jest ta piękna panna, którą

wczoraj pan był w kawiarni?

— Moja druga żona.

— A co się stało z pańską pierwszą żoną?

— Została w domu.

WRODZONA SKROMNOŚĆ.

— Czy sądzi pan, że geniusz jest dziedziczny?

— Nie wiem, proszę pana, bo nie mam dzieci.

WŚRÓD ZNAJOMYCH.

Pan (do znajomego, który właśnie wszedł do baru):

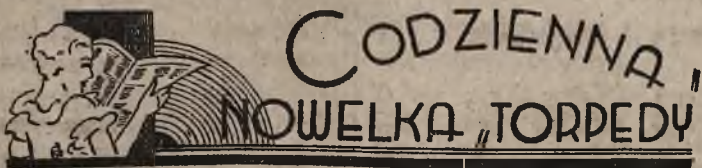
— Co, i pan tutaj? Przecież miał pan wyjechać na sześć tygodni!

— Tak, ale na szczęście zamienili mi je na karę pieniężną.

ZŁOTE SERCE.

— Jak ci nie wstyd. Feluś, twoja żona leży chora, a ty wciąż przesiadujesz w knajpie!

— Tak, ale piję tylko na jej zdrowie!

SYN

Państwo Szafrąnczy byli już starym małżeństwem. Piętnaście lat z górą upłynęło bowiem od dnia, kiedy zdecydował się dać swoje nazwisko Irenie.

Związek ten nie został, prawdę mówiąc, powiekszawszy, zawarty z miłości i pierwszego wejrzenia. Był raczej finałem małego spisku.

Zatwardziały kawaler i dziwak trochę, pan Stanisław Szafrąński, dobiegał pięćdziesiątki, kiedy przyjacielowi jego Henrykowi Igielskiemu spodobało się zrobić go rużbą na swoim weselu, dając mu za druchną starszą siostrę panny młodej, niezbyt urodziwą, lecz sympatyczną, zagrozoną poważnie staro panieństwem.

— Oto mąż wymarzony dla ciebie — tłumaczyła jej rodzina — nie pierwszej młodości zapewne, ale skoro ty zapominałaś już o trzydziestce!

Panna Irena Karasiówna, którą wszyscy na wyścigi stawiali panu Stanisławowi za wzór wszelkich cnót domowych i obywatelskich, zabrała się energicznie i sprytnie do dzieła, że w pół roku potem udała się — z panem Stanisławem pod rękę — do magistratu i kościoła na własne konto.

Żyłoby szło młodemu małżeństwu wcale do brzo spoczątku. Irena, wesołego upodobienia miła w obejściu gospodarna i niewymagająca natrafiała dokazać tego, że Stanisław

nie tęsknił za swym kawalerskim stanem. Żałował go tym mniej, że pragnął i spodziewał się zostać ojcem.

— Damy małżeństwu Jan na imię, jeśli będzie chłopcem, Janina zaś dziewczynce — powtarzał podczas pierwszych miesięcy po ślubie.

Lecz rok za rokiem mijał nie realizując jego nadziei. Pan Stanisław bolał nad tem i — w męskiej swej niesprawiedliwości — wymawiał żonie bezdzietność.

Z biegiem czasu brak potomstwa zepsuł charakter zawiedzionego w swych marzeniach Szafrąńskiego. Ustawiczne sprzeczki wynikały z najbliższych powodów między skwaszonymi małżonkami.

Pan Stanisław stał się sknerą poprostu, co zatruwało nieszczęśliwej Irenie życie do reszty.

Pewnego dnia, kiedy pokazała mężowi znieszczone swoje palto — kanelusz pamiętający zaprzeczającą zimę ofuknął ją.

— Wiedziałaś przecież, że nie jestem milionerem, wychodząc za mnie! Nie hwyłamy w świecie zresztą, byś porzuciła się ubierać według ostatniej mody.

Wobec czego biedna zmuszona była kroczyć z uczynności dobrych przyjaciółek litujących się nad smutną jej dolą.

W jakimś czasie potem spostrzegłszy Stanisław Szafrąński, że mąż

nie za czteropokojowe mieszkanie było zbyt wygórowane, przeniósł się do dwóch pokoi w kamienicy znajdującej się na peryferiach miasta.

Znalazłszy się w ten sposób w znacznej odległości od swego biura oznajmił bez ogródek żonie:

— Nie mogę przychodzić teraz na śniadanie. Droga tam i z powrotem zajmuje mi godzinę czasu. Ale jest na szczęście w pobliżu mała restauracyjka, dokąd uczęszcza kilka moich kolegów. Tam jadają będą drugie śniadanie. Jest to znanożniejszy wydatek, raptem, ale odbijemy to sobie na czym innym.

— A ja? — spytała nieszczęśliwa Irena nieśmiało.

— Ty?! — odparł bez zająknięcia — będziesz mogła zostawić sobie coś nie coś z obiadu z poprzedniego dnia. A zresztą — ty le razy wspominałaś mi, że przyjaciółki twoje zapraszają cię zawsze!

— To prawda, ale przyznasz sam, że drażliwa jest rzecz przyjmować zaproszenia, nie mając możności zrewanżowania się — nadmienila żona.

— Głupstwo, moja kochana! — perswadował pan małżonek — pobliżliwym umiarem na ustach — przekonany jestem, że koleżanki twoje będą zadowolone, bo to pochlebi ich miłości własnej. Nie wie zresztą nie trzy ma w domu, skoro — nie mamy dzieci.

I dalsze życie państwa Szafrąńskich potoczyło się tym niewesołym szlakiem.

Nagle, niespodziewany, zgola już nieoczekiwany wypadek przeistoczył smutny dom państwa Szafrąńskich w istny raj na ziemi. Upragniony, wyglądany przez pięć lat Janek był w drodze.

Pan Stanisław nie mógł uwierzyć w ten cud z początku. A gdy nie było już wątpliwości o mały wlos nie oszalał z radości, Pan Stanisław był wniebowzięty.

Mały Janek otrzymał wspaniałą kołyskę od ojca. Po czym kokieterijny wózek. Jego sukienki były śliczne i wykwalifikowane.

— Nie chcę by mój syn gorzej był ubrany od dzieci mego kolegi — oznajmił żonie. Irena była również w szczytu szczęścia: Mąż zmienił się do niepoznania. Był stał w świetnym humorze i przychodził odcierzać na drugie śniadanie do domu.

Małą restauracyjkę nazwał teraz brudną garkuchnią, w której obdzierają ze skóry klientów, tak, że stokroć było lepiej, oszczędniej pospieszyć się trochę by jadać śniadanie w domu...

Pewnego wieczoru pani Irena odezwała się do niechcenia:

— Wiesz Stasiu, że doprawdy nie przyniosę zaszczytu moim kapeuszem starego kroju, który dostałam zeszłej zimy od pani Kłofskiej.

Dawny sknera stawał się jeszcze, lecz wstąpił w końcu nowemu człowiekowi.

— Kup sobie co ci potrzeba, Ireno — odzywał się wreszcie tonem swobodnym, wyjmując banknoty ze swego portfela.

W jakimś czasie potem pani Szafrąńska zażytkowała ponownie uderzyć w czułą strunę swego męża.

— Wyobraź sobie, Stanisławie — odezwała się przy śniadaniu — że jest ładne czystopokojowe mieszkanie naprzeciwko... Musimy myśleć o przyszłości... Janek miałby tam pokój kąpiący się w słońcu... Mogłbyśmy przeprowadzić się natychmiast... Taka sposobność nie przędko może się zdarzyć.

Stanisław który uczył właśnie jedyną konnej jazdy na swoim kolanie, patrząc z rozrównieniem na rozprzeczoną kuzię drzewa i latarnie, zgodził się bez wahania.

J. Gieńczkowski

STRESZCZENIE POZATKU POWIEŚCI

Działo się to w r. 1900. Na tron serbski wstąpił młody Aleksander Obrenowicz, który wdziękiami pięknej nierządniczy Dragi Maazyń podniósł ją na tron wbrew woli narodu. W czasie przeglądu wojsk wybrał Dragę od śmierci młody oficer Julian Suhowicz zostając jej kochanką. Po pewnym jednak czasie Julian przesiadł swe uczucia na piękne dziewczę rozbójnicze, Jadwigę. Zrozpaczona Draga postanowiła niedopuszczyć do nocy posłubnej młodej pary z pomocą brata Nikodema, który obrażawszy Juliana zmusił go do pojedynku. Julian powrócił do domu spostrzegł z przerażeniem, że Jadwiga została mu uprowadzona.

Tymczasem Draga wszedłszy w spisek z doktorem przybocznym Aleksandra, wmałżwił małżonkowi ciężką chorobę, z której wybawić może go tylko zaprzestanie zajmowania się rządzeniem państwa. Draga wraz ze swym nieczym bratem udają się na ustronną wyspę na Dunaju, gdzie przebywa nieprawny syn Milana, aby go wtargnąć do więzienia. W drodze spotyka zbrodniczą parę burza, w czasie której ratuje ich od śmierci — bohatera Milan. Draga aby zgubić młodzieńca, rozkochała go w sobie namiętnie. Obiecując mu koronę u swego boku nierządnicą skłoniła młodzieńca do ucieczki z domu matki, która poprzysięgła jej zemstę za wszelką cenę. Tymczasem Jadwidze która przez liczne przygody dostała się wreszcie do Wiednia, udało się wykraść pownemu Serbowi listy kompromitujące doszczętnie Dragę. Została jednak posądzona o kradzież w hotelu i stawiona przed komisarza policji. W międzyczasie Draga umieściła Milana u belgradzkiego profesora Papina, rzekomo celem nauki, w istocie jednak aby móc obmyślić dlań sposób śmierci.

Milan przypadkowo złapał Juliana w czulej scenie z Dragą, o której sądził w naiwności, iż tylko jego kocha, poprzysięgł oficerowi zemstę. Został jednak odkryty przez służbę Ferry'ego, w momencie, gdy chciał przebić Juliana. Ten zaś litując się nad niewinną ofiarą występnej Dragi, postanowił ocalić go z jej szpon i zabrał go do swego domu.

Po chwili usłyszał kroki. Stał i przygotował się. Draga przysłała. Drzwi otworzyły się i Draga weszła. Wyglądała czarująco w pięknej adamaszkowej szacie. Liljowe jej piersi wzbierały jak rozchukane morze i groziły, że wyskoczą z osłony — jak czyste morze wyrzuca fale na skały i brzegi.

Draga pewna była swej pociągającej piękności, gdyż z czarującym uśmiechem zbliżyła się do Juliana i wolała w niego ogniste, zabójcze spojrzenie.

— Teraz dopiero przychodzi się? — zawołała, skoro silnie zamknęła drzwi za sobą. — Ty zły, kochany człowieku, czyż przypuszczasz, jak bardzo zawiniłeś dziś względem mnie, pozostawiając mnie samej temu nudnemu towarzystwu? Dla kogoż urządzam te zabawy? Dla kogo zdobuję mój dom? Dla kogo sama się stroję tylko dla

— Ach, jestem waszej mości za to mocno zobowiązany, — odrzekł Julian, przyczem uklonił się z lekka.

— Jak ty mówisz ze mną? — zawołała Draga — od kiedy to nie zamieniasz ze mną miłego ty? Czyż się może co stało? Czyż może oczerniono mnie przed tobą? Ludzie są tak zli! Nieprawdaż, coś powiedzieli ci o mnie złego?

— Jesteś może zazdrośny? Nie wierzysz twej Dradze? O Julianie, czyż nie wiesz, że ja ciebie tylko jednego kocham. O, gdybyś mógł raz tylko zajrzeć w głąb mej duszy?

— Proszę o przebaczenie, wasza wysokość, lecz nie przyszedłem tu badać waszych tajemnic.

— Ach, Julianie, nie wiesz jak bardzo mnie to boli! Czyż chcesz mnie kałować? Zapominasz, że jestem twoją królową. Nie, nie myślę królową Serbji, lecz twego serca. Dla ciebie chcę być niczem innym.

I wyciągnęła wspaniałe, zakrągłe nie różowe ramiona i chciała przytulić go do swej piersi.

Ale ze wstrętem cofnął się Julian Subowicz o krok.

— Proszę o przebaczenie pani, — rzekł — ale nie jestem teraz w takim położeniu, by przyjmować pieszczoty. Musisz pani sama przyznać, że człowiek, którego ojciec ma być jeszcze tej nocy na rozkaz pani rozstrzelany, byłby podłym, gdyby chciał tulić swe usta do pani.

— Czyż mam przyjąć pieszczoty, podczas gdy mój ojciec cierpi? Czyż miałbym wyciskać gorące pocałunki rabinów kulami, które przeszyją mego na usta pani, kiedy ładuje się już ka ojcę?

— A moja siostra płacze i rozpacza nad tem, że przyrzeczono ją oddać do domu rozpusty — grożono jej domem o którego istnieniu, niewinne dziewczę dotychczas nie wiedziało?

Draga nie straciła ani na chwilę przytomności. Wiedziała przecież w rzeczywistości, czego od niej będzie żądał, poco nagle przyszedł, udała tylko, że nie wie.

— Czyż tylko o to chodzi, mój Julianie — zawołała — o chodź, o tem możemy pomówić, skoro usiadziemy na kanapę. Dlaczego stoimy na środku pokójki?

— Chodź mój przyjacielu, ta kanapa widziała już nas nieraz razem obok siebie.

Pociągnęła go za rękę i poprowadziła opierającego się do kanapy — przed którą siadł obok niej.

— A teraz powiedz mi wszystko, co cię niepokoi? — prosiła — przyrzeciem lekko się nad nim pochylać. Rozchodzi się więc o twego ojca. Tak położenie prezydenta Subowicza jest nader niezwykle złe.

On obraził śmiertelnie króla. Przed stawiał się jako zacięty przeciwnik dynastji Obrenowiczów, o co go już przedtem potajemnie podejrzewano.

I za to kazał go jego wysokość król Aleksander, król Serbji, jeszcze dziś w ciemnej twierdzy zastrzelić.

Ironiczny uśmiech wyrwał się z ust Juliana.

— A więc to rozkazał uczynić król Serbji, — zawołała, — a od jakiego czasu rozkazuje król Serbji? Od kiedy to rozkazuje on sam? Ach, Drago, — ciągnął dalej młody oficer, — czyż nie wahasz się mnie to mówić i oszukiwać! Z każdym innym możesz pani grać komedię, ale nie ze mną. Wiem o tem, że nigdy jeszcze nie przytrafiło się królowi podpisać wyroku śmierci, jeżeli ty nie było powodem tego.

O nie, mój Julianie, wierz mi, — zawołała Draga, — mój mąż tak bardzo odczuł obrazę, którą mu twój ojciec wyrządził, że popadł w wściekłość. Chciałam przeszkodzić mu w tem, by nie podpisywał wyroku śmierci na twego ojca, ale nie dał mi nawet przyjść do słowa.

— Dobrze, a moja siostra? — zapytał Julian, obraża także króla?

— Twoja siostra starała się poprzec słowa twego ojca i stała się dlatego winną występnego czynu, — odpowiedziała królowa.

— Od kiedyż to i tak się stało — do rzucił Julian, a przecież wiem, że królowa Draga ma moc, by otworzyć drzwi więzienia, jeśli te zostały zamknięte na rozkaz króla, — wiem i to, że nie upłynęłaby ani kropla krwi, gdy by tego chciała Draga. Ale pozwól prędko działać: mój ojciec musi być wolnym jeszcze tej nocy; — siostra moja musi cało dziś jeszcze wrócić do domu — tego wymagam od ciebie!

— A to jakim prawem? — zapytała Draga spokojnie.

— Prawem naszej przeszłości.

Ach — rozumiem, ty mówisz o prawie miłości.

Julian spojrział ku ziemi; słowo miłość z ust Dragi ubodło go jak żądło.

— A jeśli ci mój przyjacielu powiem, — ciągnęła Draga dalej, że dla twego ojca i twej siostry nie mogę nic zrobić — cóż wtedy?

— Wtedy ci powiem, że kłamiesz!

— Do mnie z takim słowem! — zawołała Draga, — Julianie, pomyśl przed kim stoisz!

— Stoję przed swoją kochanką — odpowiedział Julian spokojnie, pewnym głosem, nie usuwając swego wzroku z ócz królowej — stoję przed kobietą, która spoczywała w moich ramionach i ta kobieta musi mi wszystko zrobić, czego od niej zażadam.

— Jak ty musisz czynić wszystko, czego od ciebie żąda ta kobieta,

nieprawdaż Julianie? — mówiła Draga drżącym głosem. — Teraz żądam od ciebie, byś się zaraz udał do cytadeli. Zameldujesz się tam oficerowi służbowemu, gdyż ty zostałeś przeznaczony do tego, mój Julianie, byś kierował egzekucją a król rozkazał także byś nie ociągał się z wykonaniem jego rozkazu.

Dłużej nie potrafił Julian zapamiętać nad sobą, skoczył ku Dradze, porwał ją za rękę, ściskając tak silnie, jakby szczypcami.

— I ty to poważasz się mówić — zawołał, ty, mnie! To jest wyzwanie, to jest wypowiedzenie wojny, a na to odpowiem walką. Jeszcze raz ci mówię: uwolnij mego ojca nie wahaj się i wypuść moją siostrę. Ha, moja siostra, która tak we wszystkim przewyższa cię, to czyste, niewinne dziewczę, i ty nie wahasz się oddać ją do domu rozpusty? Stęż się Dago, jedno słowo z mojej strony, jedno tylko..

Wyzyskiwacz — zawołała Draga z wściekłością — ważysz się w ten sposób mi grozić?

Lecz za chwilę pohamowała swój gniew, przycisnęła rękoma go do piersi, wyciskając na jego ustach gorący pocałunek.

— Nie chcę słyszeć tych słów — rzekła, gdyż ciebie kochałam i kocham Julianie, słyszysz, ja ciebie kocham jeszcze szalenie i pragnę ciebie: daj mi, o daj mi dowód twej miłości i przeprowadź egzekucję, daj znak, gdy przyjdzie czas, i bądź przy tem, gdy ten nędznik który powążył się cisnąć mnie w proch, zostanie straconym.

— Jeżeli wypełnisz to moje żądanie — mówiła z gorącym tchem, to zrobię dla ciebie wszystko, co zażądają tylko twe oczy, to jest pierwsza i ostatnia ofiara, której żądam od ciebie.

Nigdy jeszcze nie żądałam od ciebie czegoś, nie byłam nigdy tą, która wymagała, lecz tą, która zaspakajala twe zachcianki.

— Gdybym nawet wiedział — zawołał Julian, odrzucając Dragę od siebie — że mi stworzysz rozkosz, jakiej tylko statyzy bogowie na Olimpjadzie używali, tobym odrzucił ją. Pozwól Drago, że będziemy otwarci, gdyż o twierdzość tylko jest najlepszą drogą do porozumienia się. Wiedziałem o tem, Drago, że stosunek, jaki z tobą utrzymywałem, jest haniebnym.

— Ach, wiedziałeś o tem.

Królowa Draga zarumienila się i zbladła naraz jak trup.

— Tak, ponieważ przekonałem się, że ty jesteś niewierną.

Dalszy ciąg jutro

Jeszcze o osławionym zakazie należenia młodzieży szkolnej do klubów sportów.

Dziś w Warszawie spotkają się w meczu międzypaństwowym nasi lekkoatleci z reprezentantami Belgii. Na marginesie tych zawodów nasuwa się pytanie, jak to małe państwo, potrafiło zająć w grupie mocarstw sportowych Europy — poczesne miejsce?

Nie sposób przypisywać znakomitego rozwoju fizycznej obywateli belgijskich jedynie lepszym warunkom materialnym. Stały rozwój sportu wzdłuż i wszerz jest tam wynikiem, przede wszystkim racjonalnej polityki czynników decydujących w dziedzinie wychowania fizycznego.

Jakże odmienne są wytyczne organizacji belgijskiego sportu od naszych — i tu się kryje odpowiedź na zadane pytanie. Podczas gdy u nas

OSŁAWIONY ZAKAZ

należenia młodzieży szkół średnich do klubów sportowych, pozbawił sport polski narybku na odpowiednim stopniu rozwoju intelektualnego (co jest niemniej ważne od warunków fizycznych i technicznych zawodnika) — w całej Europie (nie mówiąc już o USA) uważa się, że przede wszystkim na elemencie uczniowskim może się opierać sport — i to sport reprezentacyjny.

Tak np. w Belgii kluby rozpoczęły ostatnio energiczną akcję werbunkową wśród młodzieży szkolnej.

Dokonywało się jej w porozumieniu z Ministerstwem Oświaty. Lekkoatletyka jest obowiązkowa w szkołach. Treningi odbywają się na

TERENIE KLUBÓW SPORTOWYCH

Młodzież szkolna bowiem ma prawo zapisywania się do klubów i znaczna większość z tego korzysta. Zatacza to coraz szersze kręgi w miarę porozumiewania się poszczególnych klubów z dyrektorami szkół.

Obecnie urządzane są nawet już oficjalne zawody młodzieży szkolnej, podzielonej na trzy grupy według wieku: 12 — 15 lat, 15 — 17 lat oraz 17 — 19 lat (w ramach ogólnych zawodów dla młodzików).

Oczywiście nad wszystkim czuwa stała opieka lekarska, od ub. r. ujęta w ramy u-

stawowe. Klub nie ma prawa przyjmować żadnego członka, który się nie wykaże urzędowym świadectwem zdrowia.

Wszystko to razem tworzy

OBFITE REZERWUARY NARYBKU

i rezerw, to też stały wzrost poziomu lekkoatletyki belgijskiej daje się zauważyć coraz wydatniej, zwłaszcza, wielki wzrost wszerz, a to jest bodaj najważniejsze...

Zresztą, jak już mówiliśmy Belgia nie jest wyjątkiem. Podobnie jest i w Niemczech, gdzie sport jest uprawiany masowo.

Nietylko w szkole, ale i w organizacjach do których każdy młody Niemiec, czy Niemka muszą należeć. Ohlpcy od 6 — 14 lat należą do „Jugendvolk“, od 14 — 18 do „Hitlerjugend“, potem rok przymusowego „Arbeitsdienst“. Istnieją analogiczne organizacje żeńskie („Bund deutscher Mädel“).

W tych organizacjach uprawiane są wszelkie odmiany sportu. Minima sportowe są konieczne

DO UZYSKANIA MATURY

Nadto od hr. każdy maturzysta musi wykazać się umiejętnością prowadzenia samochodu i motocyklu oraz ich obsługi.

W tych warunkach siłą rzeczy muszą wyłaniać się talenty sportowe, których elita jest potem specjalnie trenowana.

Takich przykładów państw europejskich odtawać można b. wiele. A u nas? U nas — prócz wspomnianego zakazu — nie wiele

działano. A przecież skoro nie mamy organizacji masowo uprawiających należy umożliwić młodzieży szkolnej należenie do klubów, w których sport uprawiany jest regularnie i systematycznie.

Naszem zdaniem

NIE NALEŻY OBARCZAĆ SZKOŁY

rozszerzaniem programu wychowania fizycznego, bo nie pozostanie czasu na naukę. Ale młodzież szkolna powinna mieć możliwość uprawiania sportu w godzinach wolnych od nauki w pewnych klubach uznanych przez władze szkolne.

Jeżeli ta inowacja nie będzie wprowadzona, to wkrótce perspektywy naszego sportu zawodniczego zmaleją do zera i na olimpiadzie tokijskiej znajdziemy się w sytuacji gorszej, niż na olimpiadzie berlińskiej. Albowiem we wszystkich dziedzinach sportu

NIE MAMY NOWYCH SIŁ

szczególnej w lekkoatletyce kobiecej i pływalnictwie.

Podobnie dzieje się w tenisie, gdzie zachodzi sława Tłoczyńskiego, Hebdy i Witmana.

Tegoroczny turniej tenisowy młodzików wykazał spadek liczby uczestników i poziomu o połowę. Nie widać też narybku w pięcioboiście i zapasnictwie.

Oslabienie sportu zawodniczego świadczy o ogólnym obniżeniu czynnego zainteresowania sportem.

Niedziela piłkarska w Zagłębiu i na Śląsku

W nadchodzącą niedzielę odbędą się na terenie Zagłębia następujące spotkania piłkarskie.

O mistrzostwo klasy A.

Brynica — Zagłębianka s. Morgała. — Zawody rezerw s. Latos

Hakoach — Unja s. Sozański — Zawody rezerw — s. Trzeźna

Plomien — CKS s. Trzmiel A. — Zawody rezerw — s. Trygier

Solvay — KSM. s. Salomonczyk. — Zawody rezerw — s. Ciesla

Sarmacja — Zagłębie s. Moszkowicz. — Zawody rezerw — s. Cupiał

O mistrzostwo klasy B.

Strzelecki — Saturn s. Ciechowski

Orzeł — Dąbrowa s. Waldner.

Cynkownia — TGS. Dąbrowa s. Grabiński
Gołonóg — Cyklon s. Sadowski
Zw. Strzel. Nivka — Zew s. Malecki
Placówka — Brygada s. Puz
Sosnowiec — Czarni s. Grabowski
Kazimierz — Makkabi s. Pietrakowski
Zawody koleżeńskie
Sosnowiec (rez.) — KS. Smigły s. Bran-
dys.

Również na Śląsku rozpoczyna się w najbliższą niedzielę runda jesienna rozgrywek ligi śląskiej, następującymi spotkaniami:
Słowian Katowice — Naprzód Lipiny
Czarni Chropaczów. — „OG“ Katowice
Concordia Knurów — Wawel Nowa Wieś.

Czy Jędrzejowska zostanie zolierzona oficjalnie do najlepszych rakiet świata?

W najbliższych dniach słynny teoretyk tenisowy Wallis Myers, dokona corocznego zestawienia listy klasyfikacyjnej 10-ciu najlepszych tenisistów świata.

W roku bieżącym lista Myersa wzbudza w Polsce specjalne zaciekawienie, ponieważ po raz pierwszy w historii polskiego tenisu znajdzie się na niej najprawdopodobniej na-

sza świetna tenisistka, Jadwiga Jędrzejowska.

Pierwsze miejsce na liście panów nie ulega wątpliwości. Zajmie je Fred Perry, natomiast większe zastrzeżenia budzi kandydatura Helen Jacobs do pierwszeństwa na liście pań ze względu na niedawną jej porażkę z Marble na mistrzostwach USA.

Nowa afeta sportowa na Śląsku

Małopolsko - Śląski Okręg Polskiego Związku Kajakowego z siedzibą w Krakowie, zawesłł ostatnio w czynnościach wszystkie (oprócz Oddziału LMK przy Dyrekcji Kolei w Katowicach), kluby kajakowe Śląska i ich zawodników!

Okręg tłumaczy swój rygorystyczny krok kampanią prasową, jaką rzekomo rozwinęły zawieszone kluby. Zaznaczyć należy jednak wypada, że cała ta sprawa pachnie nowym wielkim skandalem sportowym.

Puchar dyr. Przedpełskiego PONOWNIE W RĘKACH „SOKOŁA“

Jak już donosiliśmy, Miejska Komisja WF. i PW. w Gieladzi przeprowadziła zawody lekkoatletyczne o mistrzostwo Gieladzi, do których stanęły drużyny Sokola i GKS-u.

W ogólnej punktacji zwycięstwo odniósł zespół Sokola, w stosunku 126.5:90.5 pkt.

W poszczególnych grupach stosunek punktów przedstawia się następująco:

Senjorzy 49:45 dla Sokola

Panie: 36:27 dla Sokola

Juniorzy: 41.5:18.5 dla Sokola.

Ze wszystkich zawodników na szczególnie wyróżnienie zasługuje Walerjan Mucha, który sam dla barw GKS-u zdobył 28 pkt., a tym samym tytuł najlepszego sportowca Gieladzi. Również doskonale wypadł zawodnik Sokola — Hytryk.

Mucha po raz drugi zdobył nagrodę dyr. Herdebant, w postaci brązowej statuetki.

Zespół Sokola zdobył po raz drugi złoty puchar, ufundowany przez dyr. Przedpełskiego

DZIUBEK prawy obrońca „Brynicy“ został zawieszony przez podokręg komisaryczny na przeciąg 8-miu tygodni.

Kara ta, jest wynikiem nie sportowego zachowania się Dziubka wobec sędziego, na zawodach w Grodzcu w dniu 6 bm.

Nowy rekord świata NA 3 KLM.

W Sztokholmie odbyły się międzynarodowe zawody lekkoatletyczne. Głównym punktem programu był bieg na 3000 metrów z udziałem zawodników Finlandji, Danji, Szwecji i Niemiec. Bieg zakończył się pobiciem rekordu światowego duńczyka Nielsona na tym dystansie, aż przez 4-oh zawodników. Pierwszy Fin Hoackert poprawił rekord światowy z 8:18,4 na 8:14,8, zatem prawie o całe 4 sekundy. Drugi z kolei Fin Meki uzyskał czas 8:15,6. Trzeci Szwed Johnson miał czas 8:16, wreszcie czwarty Niemiec Schuamburg 8:17,2. Wyniki Hoackerta, Jonssona i Schuamburga, są zarazem nowymi rekordami Finlandji, Szwecji i Niemiec.

Sport na Śląsku

TARLOWSKI, BRATEK I SPYCHAŁA W KATOWICACH

W sobotę i niedzielę dnia 19 i 20 bm. odbędą się w Katowicach półfinałowe rozgrywki międzyklubowe o drużynowe mistrzostwo Polski w tenisie, między warszawskim Lawn Tennis Klubem i Pogonią z Katowic.

W barwach warszawskiego zespołu startować będzie Spychała, oraz Konopacka - Matuzewska. W obronie barw Pogoni wystąpią: Tarłowski, Bratek i Gajdzianka.

TABELA LEKKOATLETYCZNYCH ZWYCIĘZCÓW OLIMPIJSKICH

W dalszym ciągu tabeli zwycięzców olimpijskich układu p. Przem. Jeziorowskiego czł. zarz. Śląskiego OZLA, podajemy

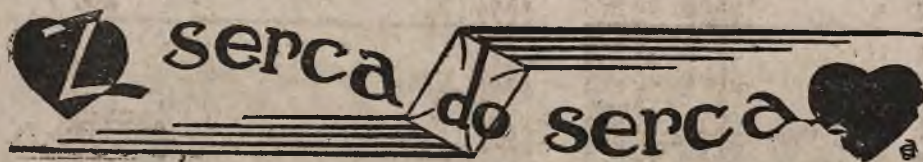
KULA

Ateny — Garret USA. — 11.20
Paryż — Scheldon USA. — 14.10
St. Luis — Rose USA. — 14.80.7
Londyn — Rose USA. — 14.21.1
Sztokholm — Mc. Donald USA. — 15.37
Antwerpja — Porhala Finland. — 14.81
Paryż — Houser USA. — 14.99.5
Amsterdam — Kuck USA. — 15.87
L. Angeles — Sexton USA. — 15.99
Berlin — Woelke Niemcy — 16.20 (rekord olimpijski).

10-CIO BÓJ

Sztokholm — Wieslauer Szwecja — 7.724 pkt.
Antwerpja — Lowland Norwegja — 6.774 pkt.
Paryż — Osborn USA. — 7.710.77 pkt.
Amsterdam — Jrjola Finlandja — 8.053.29 pkt.
L. Angeles — Bausch USA. 8.462.23 pkt. (rekord olimpijski)
Berlin — Morris USA — 7.900 pkt

Po 6-ciu latach

Kochany Dziaduniu!

Nie gniewaj się, że i ja zwracam się do Ciebie — Kochany Dziaduniu, lecz jestem ty okropnej rozterce duchowej i nie mogę znaleźć na to żadnej rady.

Przed sześciu laty poznałam jednego człowieka, którego bardzo pokochałam. To pewnym czasie przekonałam się, że i on mnie kocha. Zresztą często mi mówił o tym, zapewniając mnie, że ożeni się ze mną.

Upłynął rok, dwa, trzy... Wacek (takie nosi imię mój ukochany) wciąż chodził do mnie, wciąż zapewniał o gorącym uczuciu, o bliskim ożenku... ja czekałam cierpliwie...

Dziś, kiedy już mija sześć lat, od czasu zapoznania się naszego, Wacek mówi mi, że nie może się ożenić ze mną, bowiem nie pozwalają mu na związek ten rodzice.

Kochany Dziaduniu! Co ja mam robić? Sześć lat chodziłam z Wackiem i myślałam, że kiedyś przecież będę z nim szczęśliwa, a dziś on mówi, że rodzice kategorycznie wzbraniają mu widywać się ze mną, co zatem idzie — zmuszony jest zerwać naszą znajomość.

Doradź — Dziaduniu — co mam robić?

Ukochany mój w dalszym ciągu twierdzi, że mnie bardzo kocha, a przecież nie ożeni się ze mną! Jak to pogodzić — Dziaduniu? Nie wyobrażam sobie życia bez mojego Wacka i jeśli nie ożeni się ze mną, to będę miała doszczętnie zrujnowane życie.

Gdy pomyślę o tym, wówczas tracę panowanie nad sobą i nie chcę mi się żyć na tym okrutnym dla mnie świecie.

Doradź mi więc kochany Dziaduniu, co mam robić dalej.

Zrzępaszona Danka.

Panno Danko! Sprawa jest poważna i wymaga bardzo ostrożnego załatwienia. Przedewszystkiem niejśmiało wydaje mi

DROBNE OGŁOSZENIA

WOLNE POSADY

POSADA urzędnicza za pożyczkę 500 zł. Oferty Torpeda Kraków, Florjańska 36 pod „Dobra placą“.

POSAD POSZUKUJĄ

URZĘDNIK młody, energiczny, sumienny, wieloletnia praktyka, znajomość pisania na maszynie, samodzielny korespondent, poszukuje jakiegokolwiek zajęcia. Łaskawe listy do Torpedy — Kraków, Florjańska 36, sub „Skromne wynagrodzenie“

MIESZKANIA

POKÓJ umeblowany słoneczny, jednoosobowy dla inteligentnych Pań do wynajęcia. Ulica Powiśle 1. 2, of. II p. m. 16 Zgłoszenia 9—4.

RÓŻNE

ANALIZY charakteru, pierwszorzędnie opracowane i trafne, bezpłatnie. Na koszt kancelaryjne załączyć znaczek za 30 groszy. Tylko listownie Torpeda Kraków, Florjańska 36 dla „Psychoanalitika“.

się stanowisko p. Wacka, który oświadczył Pani, że rodzice wzbraniają zawarcia związku małżeńskiego z Panią.

Wydała mi się, że p. Wacek coś tu kręci, bowiem trudno uwierzyć, aby rodzice jego, którzy napewno wiedzieli, że między Faną, a p. Wackiem istnieje uczucie, jatując się od 6-ciu lat, teraz nagle zabronili synowi widywać się z Panią. Wydało się to jakby p. Wacek coś kręcił, zamknął jasno i otwarcie postawił sprawę.

Radzę poważnie zastanowić się i zbadać, czy rzeczywiście na drodze szczęścia Pani stanęli rodzice p. Wacka i w razie poznania przyczyn, proszę zająć odpowiednią stanowisko, któreby pozwoliło wyjść z sytuacji z całą godnością.

Dobry Dziadunio.

W Administracji „Torpedy“ są do odebrania następujące listy: „S. W.“, Blondynka, Helena, Szatynka, Nina i Ksenia, Dziadka, Teresa z nad Pilicy, Emen, Stefan B. Nie jak! X drukowany.

OBSUNIĘCIE SIĘ GÓRY W NORWEGJI.

W północnej Norwegii obsunęła się góra, powodując zdruzgotanie kilkunastu domów w promieniu 300 metrów.

„FUNDUSZ OBRONY MORSKIEJ musi być uważany za równoległy z **FUNDUSZEM OBRONY NARODOWEJ** każdy, kto składa ofiarę na obronę morską, dopełnia tem samym obowiązku obywatelskiego względem Funduszu Obrony Narodowej“.

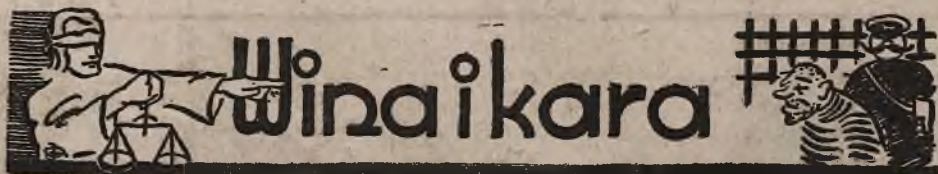
Z oświadczenia, złożonego w dniu 29. VI. 1936 r. przez gen. dyw. K. Sosnkońskiego, Prezesa Zarządu FOM, w imieniu Prezesa Rady Ministrów)

Jedynie przez łanie, drobne ogłoszenia w „TORPEDZIE“

kupisz lub sprzedaż korzystnie każdy przedmiot, znajdziesz posadę, mieszkanie, towarzyszkę życia

Za 50 gr. masz ogłoszenie jedynie w „Torpedzie“

dzienniku krakowskim,
czytany przez dziesiątki tysięcy osób.

O C Z K O

— Ciągasz jeszcze? Już masz cztery karty i jeszcze ciągasz? — mówił „ban k'ier“ w „oczko“, Mordka Zielony.

— Co znaczy pytanie? Już nie ciągam już dość mam — odparł Icek Szlak.

— Ja tyż! — Ile ty naciągałeś Mordka? bo ja dziewiętnaście.

— Słyp! — odparł Icek.

— Co znaczy słyp? — Co znaczy coś za każdym raz oczko?

— Taki rok na ciebie, ty zdechły słyp, ty czerwony turek, ty! Ty idziesz się zapisać co znaczy za każdym raz słyp?

— Ty brudny robak, ty! — Ja ciągam pożądną, nie tak, jak ty. — ty ropucha, ty bidlak ty, ty, ty — wykrzykiwał oburzony Icek.

Po pewnym czasie znów się zwróciła burza.

— Osiust jeden — krzyknął Mordka. — To nie myśliwy być, żebyś za każdym raz miałeś akuratnie dwadzieścia jeden.

— Ty idziesz szwinder uprawiać?

— Ty afazista ty, — ty złodziej, ty bandytnik, ty... i już!

— Ty idziesz mi piskowacz? — paderwał się z miejsca Icek i podniósł groźnie pięść nad głową Mordki — ty jeźdesz graczy?, ty jeźdesz honorny gospodarz, a ja jeźdem gościsz? — Ty jeźdesz za psieproszaniem szwinią, ty ordynaryjny chamuś, ty więziennik jeden — ty!

— Zdania się tysz, że człowiek pociągają za kradzież, za osiust, za sian tarz — ale za niewynność — tego jak żyje nie wydziałem, ani nie chciałem by wydziałem i już, — wysoki panie się dzia — tłumaczył się pan Icek przed Sędzią.

— Kochany panie Sędzio, złociutki mój sędzio, ja nie muszę siedzieć! Ja doprawdy nie mogę siedzieć. — Po pierwsze hemoroidów posiadam i doktor nie kazał mi siedzieć, po drugim za co? — Za te pare karty?

— Czy jak kto ma przy sobie noża, to un idzie zabić? — Czy jak kto ma przy sobie kobitę, to idzie do rabin się zynić? — Czy jak ja miałem kartów podwójne, to z nim grałem — tłumaczył się pan Icek.

Sąd, mimo tłumaczenia się pana Icka, skazał go na miesiąc aresztu.

„TORPEDA“

umieszcza ogłoszenia drobne w rubryce pt.

„T E S K N I M Y“

oraz ogłoszenia poszukujących pracy, licząc

50 gr. za 10 słów

TESKNIMY

MŁODA panna lat 30 na posadzie, pracowita, gospodarna wyjdzie zamąż za uczciwego rzemieślnika. Listy poważne do „Torpedy“ Kraków pod „Prawdziwe życie“.

PANNA, przystojna, inteligentna, własna pracownia poszukuje kawalera lat 35—40. Listy dla „Reny“.

URZĘDNIK, szuka gospodarnej, dobrej charakteru kobiety do lat 30. Rzecz traktuje poważnie. Torpeda sub „Walenty“.

INTERES własny, celem rozszerzenia go potrzebuje gotówkę, która łagodna, sympatyczna zgłosi się. Listy sub „5.000“

Miesięczny abonament „Torpedy“
z dostawą do domu zł. 1.50

Redakcja i Administracja:
Kraków, ul. Florjańska 36. Tel. 177-36
Telefon nocny (do godz. 23) 163-37

Administracja czynna w godz. 9—13 i 15—19
Redakcja 12—13

Drobne ogłoszenia 5 gr. za słowo